

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Bernardi Primi Clarævallensis Abbatis, Ordinis
Cisterciensium Antesignani, melliflui Ecclesiæ Doctoris
Sermones In Dominicis & Festa per annum**

Bernardus <Claraevallensis>

LI. De Maria Purificatione & Christi Circumcisione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39254

quarum talis est. De timore & lætitia nascitur prudentia, & est timor causa prudentiæ, lætitia fructus. De lætitia & tristitia nascitur temperantia, cujus est tristitia causa, lætitia fructus. De tristitia & amore nascitur fortitudo, & est tristitia causa fortitudinis, amor fructus. Clauditur circulus coronæ. De amore & timore nascitur justitia, & est timor causa justitiæ, amor fructus.

Ordinate virtutes, inordinate sunt perturbationes.

Considera ergo quomodo istæ affectiones ordinatæ virtutes sunt, inordinatæ perturbationes. Si timorem sequatur tristitia, desperationem generat: si amorem lætitia, dissolutionem. Sequatur ergo timorem lætitia, quia timor futura cavet, lætitia de præsentibus gaudet, prudentis cautela finem lætitiæ possidet. Probet ergo lætitia timorem. Probatus timor nihil aliud quam prudentia est. Comitetur lætitiæ tristitia, quia moderatè læta amplectitur, qui tristitia reminiscitur. Temperet ergo lætitiæ tristitia, Temperata lætitia nihil aliud quam temperantia est. Jungitur amor tristitiæ, quia fortiter sustinet tristitia, qui per amorem quæ sunt amanda desiderat. Confortet ergo amor tristitiæ. Confortata verò tristitia nihil aliud quam fortitudo est. Jungatur amor timori: quia ordinatè amandis inhaeret, qui timenda non negligit. Ordinet ergo amor timorem, ordinatus timor nihil aliud quam justitia est. Duæ affectiones lætitiæ & tristitiæ non se extendunt ad alia: in nobis enim lætamur, & in nobis tristamur. Amor & timor ad alia se extendunt. Timor enim affectio est naturalis, quæ nos conjungit superiori per inferiorem partem, & habet se ad solum Deum. Amor affectio est, quæ nos conjungit superiori, & inferiori, & æquali, & habet se ad Deum & proximum. In his autem duobus perfecta consistit justitia, ut timeamus Deum propter potentiam; amemus propter bonitatem, & proximum propter naturæ societatem.

Ordinatè amandis inhaeret, qui timenda non negligit.

Perfecta justitia quæ.

SERMO LI.

De Mariæ Purificatione & Christi Circumcisione.

Christi circumcisio & Mariæ purificatio quid nos doceant.

Item quid gestatio Christi.

Gal. t. c.

Quid est quod dicimus beatam Mariam purificari? Quid verò quod ipsum Jesum dicimus circumcidi? Enimverò tam non indiguit illa purificatione, quam nec ille circumcissione. Nobis ergò & hic circumceditur, & illa purificatur, præbentes exemplum pœnitentibus, ut à vitis continentibus, primum per ipsam continentiam circumcidamur, deinde à commissis per pœnitentiam purificemur. Quid est autem quod Maria portat Jesum in utero, Joseph in humero, in Ægyptum scilicet iens & inde rediens: Simeon portat in brachiis? Significant isti tres, tres electorum ordines; Maria prædicatores, Joseph pœnitentes, Simeon bonos operatores. Qui enim aliis evangelizat, quasi Jesum in utero portat, ut eum aliis vel potius alios ei pariat. De talibus erat beatus Paulus, qui dicebat a: *Filioli mei quos iterum parturio,*

torio, donec Christus formetur in vobis. Qui verò pro Christo laboribus fatigantur, qui persecutiones patiuntur, qui nulli mala inferunt, sed ab aliis illata patienter ferunt: merito isti portare eum in humeris dicuntur: quibus & ab ipsa veritate dicitur *b: Qui vult venire post me, abneget semetipsum &c.* *b Luc. 9. e*
 Si quis autem est qui porrigat panem esurienti, potum sitienti, cæteraq; misericordiæ opera sollicitè impendat egenti: nōne iste rectè videtur eū portare in brachiis? Huiusmodi enim dicturus est in iudicio Dominus: *Quando fecistis uni ex minimis meis, mihi fecistis.* *c Matt. 25. d*

S E R M O L I I.

De domo divinæ sapientiæ; id est, Virgine Maria.

Sapientia ædificavit sibi domum, &c. Cum multis modis sapientia intelligatur, quærendum est quæ sapientia ædificavit sibi domum. Dicitur enim *sapientia carnis b*, quæ inimica est Deo: & *sapientia huius mundi c*, quæ stultitia est apud Deum: utraque ista secundum Iacobum Apostolū *d*, *terrena est, animalis, diabolica.* Secundum hanc sapientiam dicuntur sapientes ut faciant mala, benè autem facere nesciunt: & in ipsa sua sapientia arguuntur & perduntur, sicut scriptum est *f: Comprehendam sapientes in astutia eorum, & perdam sapientiam sapientium, & prudentiam prudentium reprobo.* Et utique talibus sapientibus videtur mihi digne & competenter dictum Salomonis aptari, quo ait: *Est malitia quam vidi sub sole, virum qui videtur apud se sapiens esse.* Nulla talis sapientia, sive carnis, sive mundi ædificat, immò destruit quamcunque domum inhabitat. Est ergo alia sapientia quæ desursum est: primum quidem pudica, deinde pacifica. Hic est Christus Dei virtus, & Dei sapientia, de quo Apostolus *h: Qui factus est, inquit, nobis sapientia à Deo, & iustitia, & sanctificatio, & redemptio.* *b 2. Cor. 1. d*

Hæc itaque Sapientia, quæ Dei erat, & Deus erat, de sinu Patris ad nos veniens, ædificavit sibi domum, ipsam scilicet Matrem suam Virginem Mariam: in qua septem columnas excidit. Quid est in ea septem columnas excidere, nisi ipsam dignum sibi habitaculum fide & operibus præparare? Nimirum ternarius numerus ad fidem propter sanctam Trinitatem; quaternarius pertinet ad mores propter quatuor principales virtutes. Quod autem in beata Maria sancta Trinitas fuerit (fuerit dico per præsentiam maiestatis) ubi solus Filius erat per susceptionem humanitatis: testatur nuncius cœlestis, qui ei arcana mysteria referans, ait *i: Ave gratia plena, Dominus tecum.* Et post pauca: *Spiritus sanctus superveniet in te, & virtus Altissimi obumbrabit tibi.* Ecce habes Dominum, habes virtutem Altissimi, habes Spiritum sanctum: habes Patrem & Filium & Spiritum sanctum. Neque enim potest esse, aut Pater sine Filio, aut sine Patre Filius, aut sine utroque procedens ab utroque Spiritus sanctus, ipso Filio dicente *k: Ego* *i Luc. 1. c* *k Ioan. 14. b*